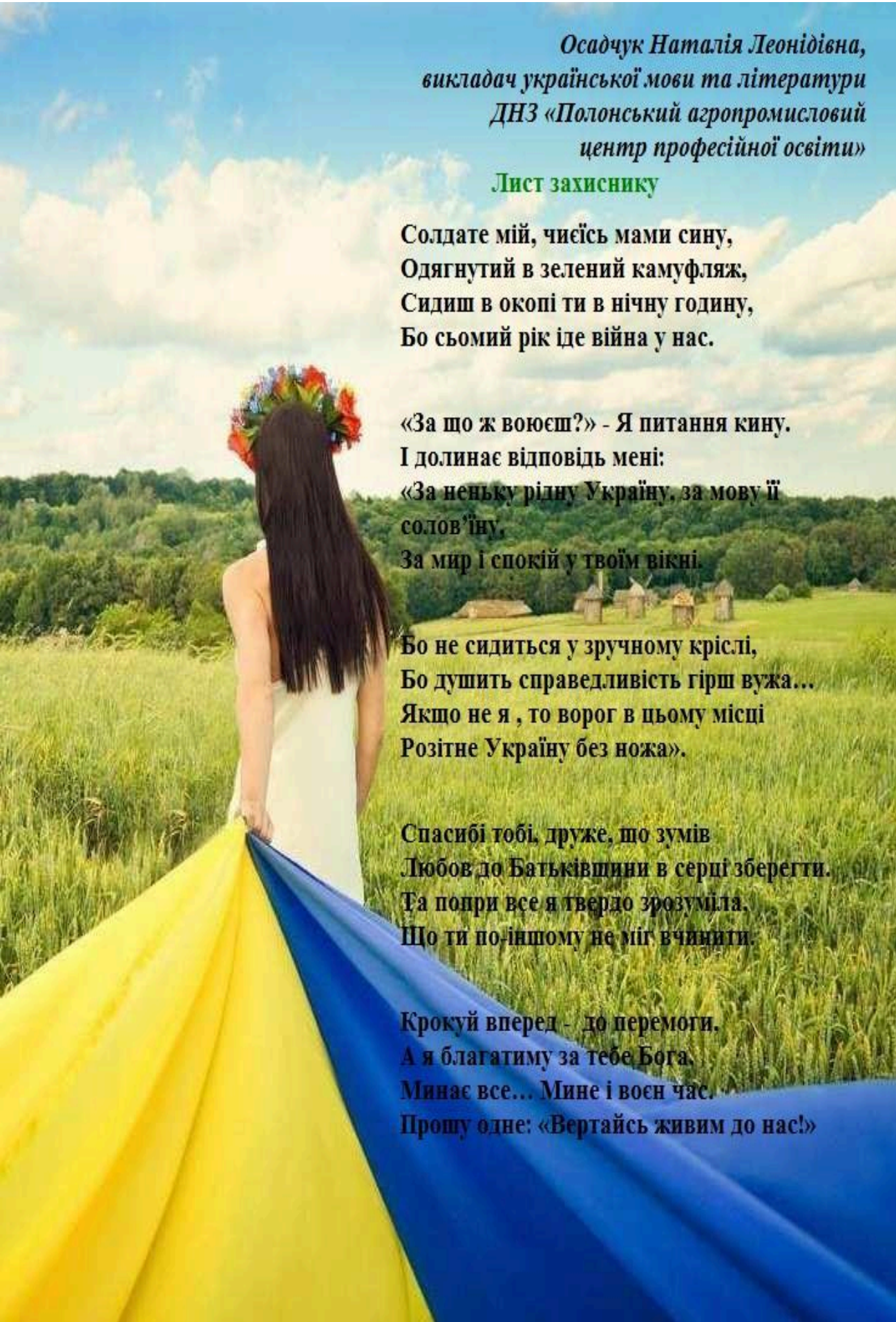

A woman with long dark hair, wearing a white dress and a crown of red and orange flowers, stands in a lush green field. She is holding a large Ukrainian tricolor flag (yellow and blue) that flows behind her. In the background, there are rolling green hills and a small village with traditional wooden houses under a blue sky with white clouds.

*Осадчук Наталія Леонідівна,
викладач української мови та літератури
ДНЗ «Полонський агропромисловий
центр професійної освіти»*

Лист захиснику

Солдате мій, чиєїсь мами сину,
Одягнутий в зелений камуфляж,
Сидиш в окопі ти в нічну годину,
Бо сьомий рік іде війна у нас.

«За що ж воюєш?» - Я питання кину.
І долинає відповідь мені:
«За неньку рідну Україну, за мову її
солов'їну,
За мир і спокій у твоїм вікні.

Бо не сидиться у зручному кріслі,
Бо душить справедливість гірш вужа...
Якщо не я, то ворог в цьому місці
Розітне Україну без ножа».

Спасибі тобі, друже, що зумів
Любов до Батьківщини в серці зберегти.
Та попри все я твердо зрозуміла,
Що ти по-іншому не міг вчинити.

Крокуй вперед - до перемоги.
А я благатиму за тебе Бога.
Минає все... Мине і воєн час.
Прошу одне: «Вертайсь живим до нас!»